

ASTROTHEROLOGIE (Astrologie a Bůh)

16. seminář ing. J. Popelky Duch. vývoj (tvorba) ve světle zvěrokruhu (4. část)

BERAN

Meditace o zesilování Já; Hra na schovávanou.

(Dům techniky OV-Mar. Hory 15.1.2005)

Celý dnešní seminář bude věnován znamení Berana. Když jsem probíral posloupnost znamení ve zvěrokruhu, začínali jsme u znamení Lva a od Lva jsme postupovali přes jednotlivá znamení (Panna, Váhy atd.), minule jsme se dostali ke znamení Ryb a dnes si vysvětlíme, co se ukrývá (z duch. hlediska) za znaméním Berana.

Ve znamení Berana se dostáváme k jednomu z nejdůležitějších míst (chápano z duchovního hlediska) v celém zvěrokruhu.

Nejdříve si ale ve stručnosti zrekapitulujeme celý proces, abychom se dostali k Beranu:

Opakování - Postup od Lva k Beranu (zjednodušeně):

Když jsme si začínali vysvětlovat posloupnost jednotlivých znamení, tak jsme začínali znaméním Lva a myslím, že už všichni víme, proč. Zdrojem jakéhokoliv tvůrčího procesu je tvůrčí Duch a v první řadě Jeho Láska (což symbolizuje kvalita znamení Lva, oheň + Duch = Láska tvůrčího Ducha). V astrologii se všeobecně přijímá myšlenka, že právě znamení Berana je 1.znaméním zvěrokruhu a tedy že Beran je počátkem zvěrokruhu (tak to vnímají astrologové), ale já jsem posloupnost znamení začínal od znamení Lva. Někomu by se mohlo zdát, že je zde zdánlivý rozpor a proto si dnes objasníme, v čem spočívá, že Lev (z mého hlediska) je 1. znamení a to, že astrologové berou Berana jako 1.znamení. Ale tento zdánlivý rozpor má obrovský duchovní význam. Pokud si tuto zdánlivou protichůdnost důkladně nevysvětlíme, nemůže žádná bytost porozumět vlastnímu životu. Abychom důkladně pochopili, co symbolizuje znamení Berana, musíme si stručně zopakovat celý tvůrčí proces, který představuje život, protože víme, že život není nic jiného než tvůrčí proces. Tak se dejme do toho.

Počátkem jakéhokoliv tvůrčího procesu je Láska tvůrčího Ducha, který je tvořivost sama. Když se vás někdo zeptá: Kdo to je Bůh? Řekněte mu: Bůh je tvořivost a kdo nevede tvořivý život, tak není v kontaktu s Bohem. Pouze tvůrčí člověk je v kontaktu s Bohem. A čím více je člověk tvůrčí entita, tím více se podobá Bohu. A když se vás někdo zeptá: Co to je – být tvůrčí? Odpovězte: Být tvůrčí znamená, že v životě dělám věci, které mi dělají dobře na srdci. Nemusíte

být něj. mimořádný umělec, ale jakákoliv činnost, kterou budete dělat z Lásky (třeba když myjete nádobí a bude vás k tomu nutit vaše srdce), ukazuje, že jste tvůrčí člověk. To je Lev (Láska tvůrčího Ducha = tvořivost). První krok, který následuje za Lvem je ten, že tento tvůrčí Duch začne vyzařovat (zjevovat) svoji Moudrost (Panna). Takže když já zde stojím před tabulí a zjevuji vám Moudrost, tak to je proces znamení Panny. Když je tvůrčím Duchem zjevena Jeho (rozmanitá) Moudrost a víme, že když dochází k procesu externalizace (něco se začne projevovat směrem ven), současně dochází k separaci (rozčleňování), v dalším tvůrčím kroku následuje to, že v Boží mysli začnou vznikat různé myšlenky (Váhy) na základě zjevené Moudrosti. Když ve znamení Vah došlo k tomu, že v mysli začaly existovat různé myšlenky, každá myšlenka vyvolává touhu (přání) a to přání určité intenzity. Touha (přání) není nic jiného než emoční (pocitová) reakce duše na Lásku (tvořivost tvůrčího Ducha). Tento proces symbolizuje znamení Štíra. V astrologii znamení Štíra má takové děsivé přívlastky jako je smrt, další přívlastek (už ne tak děsivý) je sex, ale z duch. hlediska Štír znamená to, že je člověk schopen mít pocit z lásky, že je schopen se emočně angažovat v lásce. Lidi, kteří dělají něco prakticky ve vztahu k Bohu (meditují), začínají docházet k tomu, že v určité fázi se v nich začne probouzet Láska v jejich duch. srdci. Nějakou dobu tento člověk prožívá euforii, protože když se probudí vaše duchovní srdce a začnete cítit Lásku Boha, tak to něj. dobu bude probíhat jakoby samovolně. Člověk je nadšen, zažívá obrovské štěstí, ale potom nastupuje další fáze, že ta Láska, kterou cítíte a kterou vám odhaluje Bůh (On vám tím dává najevo, že ve vás je), tak v další fázi vás bude Bůh učit, že nestačí jen Lásku prožívat ve svém srdci, ale že člověk se v záležitosti Lásky musí začít angažovat. Angažovanost spočívá v tom, že k Lásce, kterou máte v srdci, musíte sami začít mít emoční vztah. Je to takový paradox: Vy se musíte zamilovat do Lásky. Protože většina lidí toto nezná a každý chce zažívat Lásku, tak každý hledá někde nějaký objekt mimo sebe a ve své naivitě se domnívá, že nějaký objekt mimo bude prostředkem, aby do něho vstoupila Láska. Tak to ale není. Láska nemůže do mně vstoupit, protože Láska je přímo ve mně. Láska, která je v nás, se nám neodhalí, pokud nejsme schopni k této Lásce v nás zaujmout aktivní emoční postoj, který spočívá v tom, že Láska, která je ve mně, se stane mým partnerem. Já nechci zažívat rozkoše Lásky s někým, kdo je mimo mně, ale chci zažívat rozkoše Lásky právě s Láskou, která je ve mně. To je velmi důležité; to je to, co symbolizuje Štír, čili emoční pocitová reakce na základě Lásky tvůrčího Ducha. Člověk musí mít schopnost emočně procítovat Lásku. Jestliže jsme ve Štíru schopni emočně procítovat Lásku nebo-li tvořivost, v dalším kroku následuje velmi důležitá věc: Na základě nejintenzivnější touhy (přání), která vždy souvisí s určitou myšlenkou v mysli (Váhy) a tato myšlenka vždy souvisí s určitou zjevenou Pravdou (Panna), tak na základě této nejintenzivnější touhy dostává tvůrčí Duch informaci, která Pravda vyvolala v duši nejsilnější emoční reakci na Jeho Lásku. Musíme si uvědomit, že tvůrčí Duch (Bůh-Stvořitel) je Láska sama. Takže na základě nejintenzivnější

touhy dostává tvůrčí Duch v konečném důsledku velice důležitou informaci, která spočívá v tom, která zjevená Pravda vyvolává v duši nejintenzivnější emoční reakci na Něho (Stvořitele) samotného. Takže tvůrčí Duch, který je přímo Láskou, se vždy ve svém tvůrčím úsilí zaměřuje na ten směr, který zintenzivňuje Ho samotného (Jeho Lásku). To nám dokonale vysvětluje, proč za Štírem následuje Střelec. Ve Střelci se totiž tvůrčí Duch zaměřuje na určitou duch. Moudrost a s touto Moudrostí se sjednocuje. Takže Bůh-Stvořitel se vždy sjednocuje pouze s tou duchovní Moudrostí, která zintenzivňuje Jeho Lásku nebo-li Ho samotného. Proto jsme si říkali (když jsme hovořili o Střelci), že Střelec symbolizuje proces idealizace, čili vytváření ideálu. Ve Střelci se Bůh sjednotí s určitou duch. Moudrostí. Bůh je Zdrojem veškeré Moudrosti, to ale nic neznamená. Přestože je Bůh Zdrojem veškeré Moudrosti, zaměřuje se pouze na tu Moudrost, která v konečném důsledku zintenzivňuje Lásku (Ho samotného). Pokud existuje něj. Moudrost a tato Moudrost i když je moudrá, nezesiluje Lásku, tak to nechává Boha lhostejným, Bůh se zabývá pouze tou Moudrostí, která v konečném důsledku zintenzivňuje Jeho Lásku (Ho samotného) a to je proces – Střelec (vytváření ideálu). Když se vás někdo zeptá: Co je ideál? Odpovíte: Ideál je ta Pravda, která v konečném důsledku ještě více zesílí původní Lásku. To je ideál. Idealista je člověk, který má takový postoj: Sice mám hodně Lásky, ale přesto stále hledám něj. myšlenku, abych Já měl ještě víc. V následném tvůrčím kroku začne tento tvůrčí Duch vyzařovat (zjevovat) svoji Vůli (bytí) a to právě na základě Moudrosti, se kterou se sjednotil. Jinými slovy: Začne vznikat vnější, až nakonec hmotný vesmír. Tento proces symbolizuje znamení Kozoroha. V dalším kroku probíhá to, že když vstoupí zjevené vnější bytí do duše (mysli), začne toto zjevené bytí nutit mysl, aby pracovala (přemýšlela). V čem spočívá práce mysli? Mysl pracuje tím, že přemýšlí. Proto jsme si říkali, že Vodnář symbolizuje proces přemýšlení. Vzpomeňte si na to, jak jsme tuto zákonitost minule vysvětlovali, že přemýšlením můžeme ovlivňovat svoje hmotné bytí. Řekli jsme si, že každé vnější (a později hmotné) bytí nutí duši (mysl) přemýšlet určitým způsobem a tento proces přemýšlení symbolizuje Vodnář. V následujícím tvůrčím kroku dochází k tomu, že každý druh přemýšlení vyvolává určitou víru (víru určité intenzity). V praktickém životě si musíte uvědomit jednu důležitou věc, kterou odhaluje zvěrokruh: Když řeknete slovo víra, tak v člověku to vyvolává dojem, že je to proces, při kterém vyřadíte svoji mysl a že tedy nepřemýšlíte a že dogmaticky věříte v něj. myšlenku a vůbec do toho nezapojujete svoji schopnost přemýšlet. To ale možná platí pro katolíky v kostele, ale ne zde. Víra jako taková je vaše emoční reakce na Moudrost. Když vám řeknu, že $1+1=6$, tak se ozve vaše víra a vznikne ve vás pocit: To je blbost. A právě ten pocit je vaše víra. Jestliže vám někdo sdělí něj. myšlenku a jestli z té myšlenky máte příjemný či nepříjemný pocit, tak to je vaše víra. Víra je důsledkem přemýšlení. A protože každý člověk alespoň trošičku přemýšlí, je jasné, že každý člověk musí mít víru. Jestliže ve Vodnáři lidská duše (mysl) přemýšlí, tak se

automaticky vytváří víra (emoční pocitová reakce na Pravdu, Moudrost tvůrčího Ducha). Tento proces je symbolizován znamením Ryb. Právě v tomto bodě jsme se dostali k tomu, co je třeba si důkladně objasnit a co je životně důležité, abychom pochopili. Na základě nejintenzivnější víry (Ryby), která vždy souvisí s určitým přemýšlením (Vodnář) a tento určitý druh přemýšlení souvisí s určitým zjeveným bytím (Kozoroh), dostává tvůrčí Duch (Bůh-Stvořitel) informaci, které zjevené bytí (Vůle) vyvolalo v duši nejintenzivnější emoční reakci na Jeho Moudrost. Je to přesně to samé jako jsme měli ve zn. Střelce. Ve Střelci se Bůh (tvůrčí Duch) sjednotil s určitou Moudrostí, která nejvíce zintenzivňovala Jeho Lásku, kdežto zde, na základě nejintenzivnější víry (emoční reakce na Moudrost) dostává Bůh-Stvořitel informaci, které zjevené (vnější)a později hmotné bytí (jinými slovy – vnější tělo) vyvolává v duši nejintenzivnější emoční reakce na Jeho Moudrost. Nedostává tím pouze tuto informaci, ale současně i informaci, které zjevené bytí vyvolává v konečném důsledku v duši nejintenzivnější emoční reakce na Jeho Lásku (na Něho samotného). To je velmi důležité. A toto nám dokonale vysvětluje, proč za znamením Ryb následuje znamení Berana.

9. krok od Lva - Duch + Vůle = Beran:

Protože tvůrčí Duch je bytí samo o sobě, proto může povolát v existenci cokoliv. Jak jsem již říkal, že ve Střelci se Bůh sjednocuje s určitou Moudrostí a tvůrčí Duch je Zdrojem veškeré Moudrosti, Jeho Moudrost je nekonečná, přesto se neangažuje v každé Moudrosti, tvůrčí Duch se angažuje pouze v té Moudrosti, která v konečném důsledku zesiluje jeho Lásku. A přesně to samé je v Beranu. I když je Bůh bytí samo o sobě a je Zdrojem veškerého bytí, tak nepovolává v bytí cokoliv, ale pouze to, co nejintenzivněji reaguje na Jeho Moudrost a v konečném důsledku, co reaguje na Jeho Lásku. Vryjte si to do duše. Když se rozhlédnete kolem sebe, tak pochopíte, že cokoliv vidíte kolem sebe, i když tomu člověk mnohdy nerozumí, protože se zdá, že je tento svět tvrdý, tak všechno existuje jenom proto, že toto bytí zintenzivňuje Moudrost a v konečném důsledku Lásku. Kdyby to, co kolem nás je, nezintenzivňovalo Lásku (Boha), tak by to zde vůbec nemohlo být. Toto mějte na mysli, že ani jediný atom tu není zbůhdarma. I ten poslední atom je jako činitel, který zintenzivňuje Lásku. A jak tento tvůrčí Duch zjistí, které je takové bytí, které v konečném důsledku zesiluje jeho Moudrost a Lásku? Zjistí to za základě svého ideálu, který pojal ve Střelci, protože tím, že se sjednotil se svojí určitou duch. Moudrostí (ve Střelci), začne projevoval různé úrovně a různé formy vnějšího bytí, tyto různé formy vnějšího bytí vyvolávají v mysli různé druhy přemýšlení a každé přemýšlení vyvolává jemu odpovídající víru nebo-li emoční reakci duše na Moudrost Ducha. A právě na ten druh bytí, který vyvolal nejintenzivnější emoční reakci na Moudrost, se tvůrčí Duch zaměří, jakoby ostatní druhy bytí začal přehlížet a právě s tímto druhem bytí se Bůh sjednotí. Tak jako ve Střelci

se sjednocoval s určitou Moudrostí, tak v Beranu se sjednotí s určitým druhem bytí. Toto je velmi životně důležité.

Individualita:

Bůh je jeden a když se tento jeden jediný Bůh zaměří a sám sebe sjednotí s určitým bytím, stává se toto bytí jedinečné a tím pádem neopakovatelné.

Tím máte vysvětleno, co je to individualita a jak vzniká.

Individualita vzniká tak, že jeden jediný (a tím je Bůh) sám sebe sjednotí s určitým druhem bytí a tím pádem se stává tento určitý druh bytí jedinečný a neopakovatelný.

Kdo neporozumí tomu, co je to individualita, nemůže nikdy rozumět sám sobě a tím pádem i svému životu.

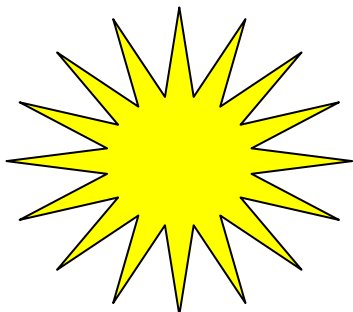
Protože však v tvůrčím Duchu je obsaženo nekonečné množství způsobů bytí, které mohou zintenzivňovat jeho Moudrost a Lásku, proto povolává tento tvůrčí Duch v existenci mnoho způsobů bytí, ale se všemi těmito různými druhy a způsoby bytí se vždy sjednocuje jeden a týž tvůrčí Duch. Proto existuje ve stvoření mnoho individualit, ale každá individualita je jedinečná a neopakovatelná.

Jakákoliv individualita vzniká tím, že jeden a týž tvůrčí Duch se sjednotí s určitým způsobem (druhem) bytí. Musíme mít neustále na paměti, co přinutilo tohoto jednoho jediného tvůrčího Ducha, aby se zaměřil a nakonec i sjednotil s určitým bytím. Důvod byl ten, že toto jedinečné bytí zintenzivňuje Jeho Moudrost a Jeho Lásku. Můžeme říci, že každá individualita zintenzivňuje Lásku tvůrčího Ducha (v konečném důsledku) a tím pádem i Jeho samotného. Když se vás někdo zeptá: Proč máte svoji individualitu? Odpovíte: Aby bylo čím dál více Lásky. Kdyby vaše individualita nebyl prostředek, aby ve vesmíru bylo čím dál více Lásky, tak byste tuto individualitu neměli. Takže z toho vidíme, že život není nic jiného než tvůrčí proces, pomocí kterého Bůh-Stvořitel neustále zintenzivňuje svoji Moudrost, svoji Lásku a tím pádem (protože On tou Láskou je) sám sebe. **Takže v tomto tvůrčím procesu (v Beranu) je jeden nejvýznamnější okamžik a sice: vznik individuality – individualizovaného bytí. A protože právě znamení Berana symbolizuje tento proces, při kterém se objevuje individualita, proto se může z tohoto hlediska považovat za první znamení zvěrokruhu.**

Takže když někdo řekne, že Beran je prvním znamením zvěrokruhu, musíme tomu rozumět tak, že teprve v Beranu vzniká bytí, které se zindividualizovalo (vzniká individualita), to znamená, že se jeden a týž tvůrčí Duch (Kristus) sjednotil s určitým způsobem bytí. Toto je naprosto zásadní duchovní poznatek: **Individualita je vždy naprosto duchovní skutečnost.** Je to duchovní fenomén, není to žádný psychický či hmotný fenomén, ale

individualita je božský fenomén. Individualita vždy sídlí v duchovním světě. Každou individualitu povolal v bytí přímo bezprostředně sám tvůrčí Duch (Kristus) a to takovým způsobem, že sám sebe sjednotil s určitým jedinečným způsobem bytí (existence). **Každá individualita je božská (kristovská) Bytost. A protože je nekonečné množství individualit, existuje nekonečné množství Bohů (tvůrčích Duchů), avšak přesto v tomto nekonečném množství rozmanitých individualit sídlí jeden a týž tvůrčí Duch (Kristus).** Když řekneme slovo Kristus, nemějte na zřeteli to, co vás učí v kostele či co si křesťani za tím představují, ale Kristus je tvůrčí Duch. To je důležité si ujasnit.

Individualita vám vysvětluje, že existuje velké množství rozmanitých božských bytostí, ale že současně je pouze jeden jediný Bůh-Stvořitel. A pokud si vzpomenete, tak hned v prvním semináři jsem hovořil o univerzálním Kristu a o osobním Kristu. Jak to lépe vyjádřit, než pomocí symbolu Slunce:

Slunce je pouze jedno. Je jeden jediný tvůrčí Duch. Ale tento jeden jediný tvůrčí Duch se může zaměřit na určitý způsob bytí, to znamená, že **ze sebe vyše sám sebe** (jeden paprsek) a to je právě jeden z těch Bohů, kterých je nekonečné množství a je to pořád jenom On jediný, který sám sebe změnil na určité zindividualizované bytí, čili Slunce se změnilo v paprsek. Ale jak paprsek, tak i Slunce je pořád jeden a tentýž. On vyše ze sebe sám sebe a to je podstata individuality, což je zindividualizovaný Bůh. Chápejme, že **individualita není nic jiného než to, že jeden jediný tvůrčí Duch (Kristus) začne působit a existovat jedinečným, specifickým a současně neopakovatelným způsobem.**

Význam slova – Syn Boží:

Hodně krát jsem již zde opakoval, že to, co se nazývá Bůh-Otec je stav Boha, kdy existuje pouze vědomí Já Jsem (to většina z vás ví), které se nijak neprojevuje a nic nevytváří. Pokud chce Já Jsem tvořit, musí se jakoby stáhnout ze své nekonečnosti a soustředit se do jednoho bodu. A takto se změní Já Jsem na tvůrčího Ducha a tohoto tvůrčího Ducha můžeme nazývat Kristus, nebo-li Bůh-Stvořitel, nebo-li Slovo, které bylo na počátku. Tento tvůrčí Duch je Bůh-Syn, protože vznikl z Boha-Otce (z Já Jsem). Tento Bůh-Syn je tvůrčí, čili kristovský Duch.

Když jsme si pomocí zvěrokruhu popisovali způsob, jak tento tvůrčí Duch tvoří a sice od znamení Lva až po znamení Ryb, tak celou tu cestu (Panna, Váhy, Štír atd.) až k Rybám, můžeme říct, že **v tomto tvůrčím procesu pracoval Bůh osamocený. Všechno dělal On sám. Teprve ve znamení Berana se tento tvůrčí Duch sjednotil s určitým bytím, tím vznikla neopakovatelná a jedinečná individualita, tedy teprve v Beranu dochází k tomu, že původně jediný tvůrčí Duch (Kristus) začne ze sebe povolávat**

v bytí další tvůrčí Duchy (osobní Kristy), čili určité individuality a všechny tyto individuality (tito osobní Kristové) jsou navzájem duchovní bratři a sestry, ale protože tyto individuality (osobní Kristové) pocházejí a jsou neustále ve sjednocení s jedním jediným tvůrčím Duchem (Univerzálním Kristem), je tento tvůrčí Duch jejich Otcem a tyto individuality jsou Jeho synové a dcery. A proto je nutné vědět, že každý člověk je ve spojení s určitou individualitou, s určitým Božím Synem. A tato individualita, tento Boží Syn je právě Já v člověku. Díky této individualitě je Bohů více, ale současně je jeden Bůh. Díky této individualitě může každý člověk říct: I když je jeden jediný Bůh-Stvořitel, přesto zcela patří pouze mně jako jednotlivci.

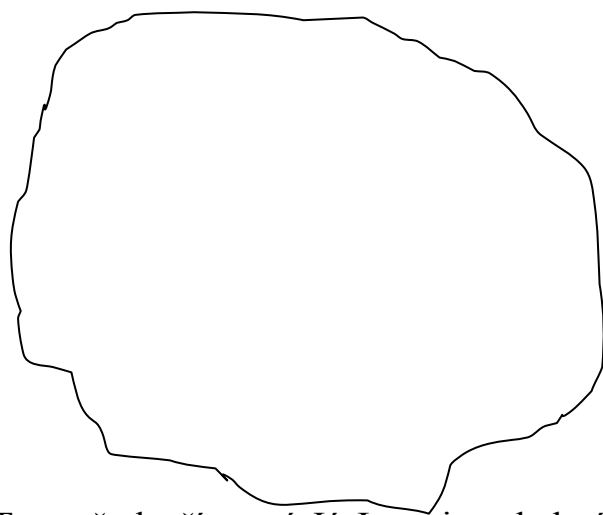
Individualita je mystériem, které vám vysvětluje, že jeden jediný tvůrčí Bůh do každého člověka vložil sám sebe, čili do každého člověka vložil svého Božího Syna nebo-li osobního Krista. A tato individualita (tento Boží Syn) je pravým Já v člověku.

Člověk nemůže poznat nejvyššího tvůrčího Ducha – Boha-Stvořitele, nebo-li Univerzálního Krista, pokud nepozná Jeho Syna, který přímo sídlí v tomto člověku.

To vám vysvětluje, proč Ježíš Kristus často říkal: Kdo nepřijímá Syna, ten nepřijímá ani Otce. A ten, kdo přijímá Syna, přijímá i Otce. Protože tento Otec (Bůh-Stvořitel) sám sebe vložil do člověka a v tomto člověku chce projevit neopakovatelné bytí.

Pokud se někdo bude zajímat o duchovní záležitosti a začne řešit problematiku Boha, tak pokud nepochopí, co vám nyní nakreslím, tak nemůže poznat Boha v Jeho komplexní podobě a kdo nezná Boha, nezná ani sám sebe. A k čemu by byla astrologie, která by nevedla k poznání sebe sama a tím pádem i k poznání Boha? K ničemu.

Pro lepší pochopení si to nakreslíme:

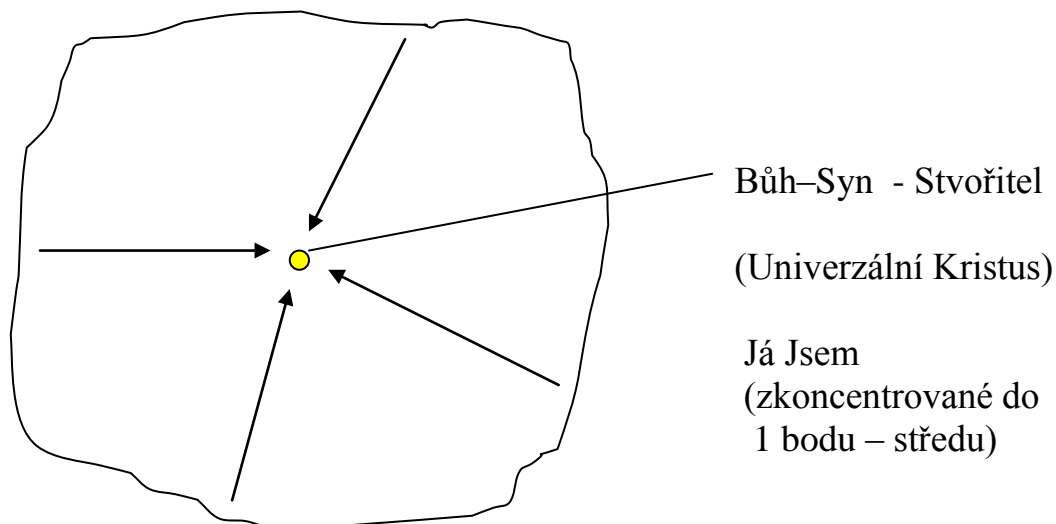

Bůh – Otec

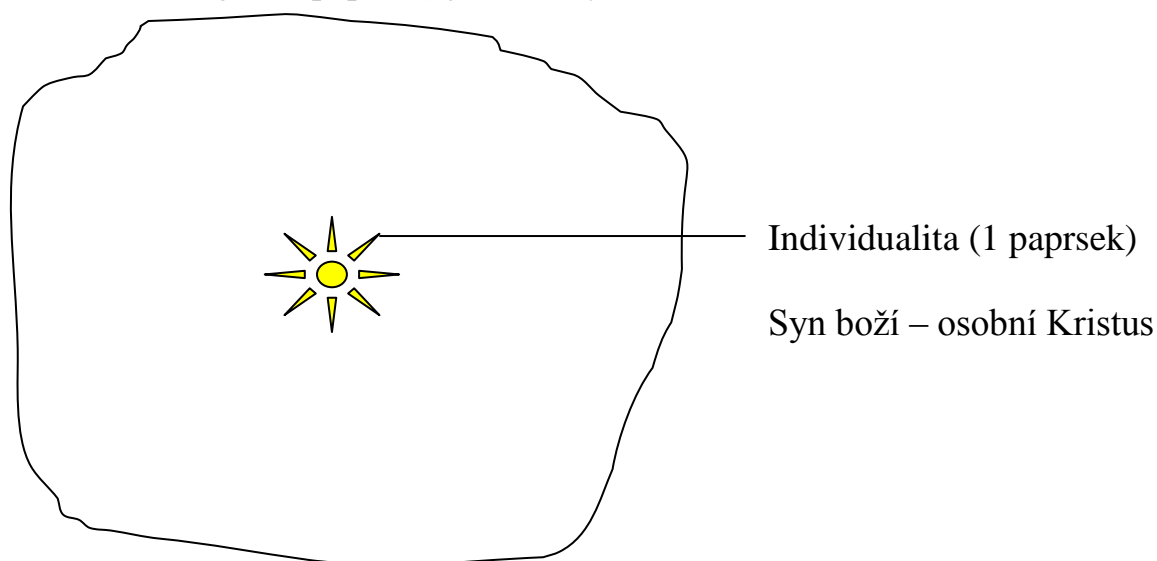
všudypřítomné Já Jsem

Toto všudypřítomné Já Jsem je nehybné, beztvaré, ničím neprojevené, není tam žádná myšlenka, žádná emoce, žádná hmota, je to jenom čisté, sebe si vědomé bytí – Já Jsem. Nakreslil jsem to takto, klikatou čarou, protože nevím,

jak jinak nakreslit všudypřítomnost. Pokud toto všudypřítomné Já Jsem (Bůh-Otec) chce tvořit, musí se stáhnout do centra, Bůh-Otec opustí svoji všudypřítomnost a začne se soustřeďovat do jednoho centra. Snažte si to představit tak, že je Někdo, kdo je všudypřítomný a On se stáhne do jednoho bodu, dovedete si představit, k jakému zahuštění Energie dojde, jaká vznikne nepředstavitelná Energie? Nekonečno se změní v jedničku. Jednička je nekonečná Energie stáhnutá do jednoho Bodu.

A tento všudypřítomný Bůh, který se stáhne do jednoho ohniska, to je to, co se nazývá Bůh-Syn (Kristus), teprve On je Stvořitel a Tvůrce vesmíru, nikdo jiný. Tento vztah Otce a Syna nemůže být lépe vyjádřen, než je to v Evangelii Janově: Na počátku bylo Slovo (Bod – Centrum), toto Slovo bylo u Boha (u Já Jsem), toto Slovo byl Bůh a skrze toto Slovo všechny věci učiněny jsou a nic není, co by nebylo vytvořeno tímto Slovem. A z tohoto Boha-Syna (z Krista) vycházejí jednotlivé způsoby individualizovaného bytí (individuality) a tato individualita (jeden paprsek) je Boží Syn:

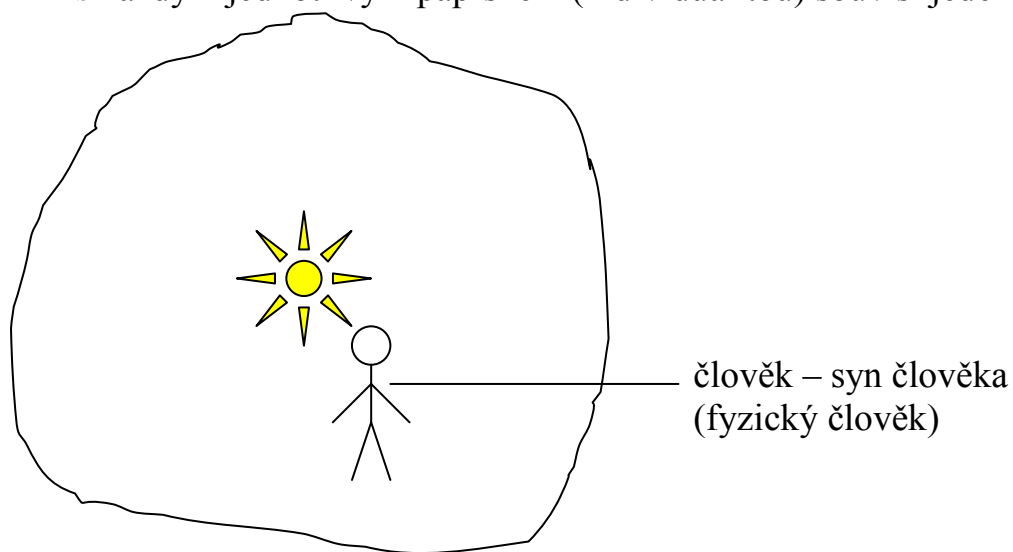
Protože tato individualita vyvěrá z Boha-Stvořitele, takže Bůh-Stvořitel (znázorněn sluníčkem uvnitř) je Otec veškerého stvoření a jeden paprsek tohoto Otce stvoření je jeden Boží Syn (osobní Kristus).

Nenechte se ošálit nějakými pojmy nebo když se budete s někým bavit o Bohu a o Jeho různých podobách.

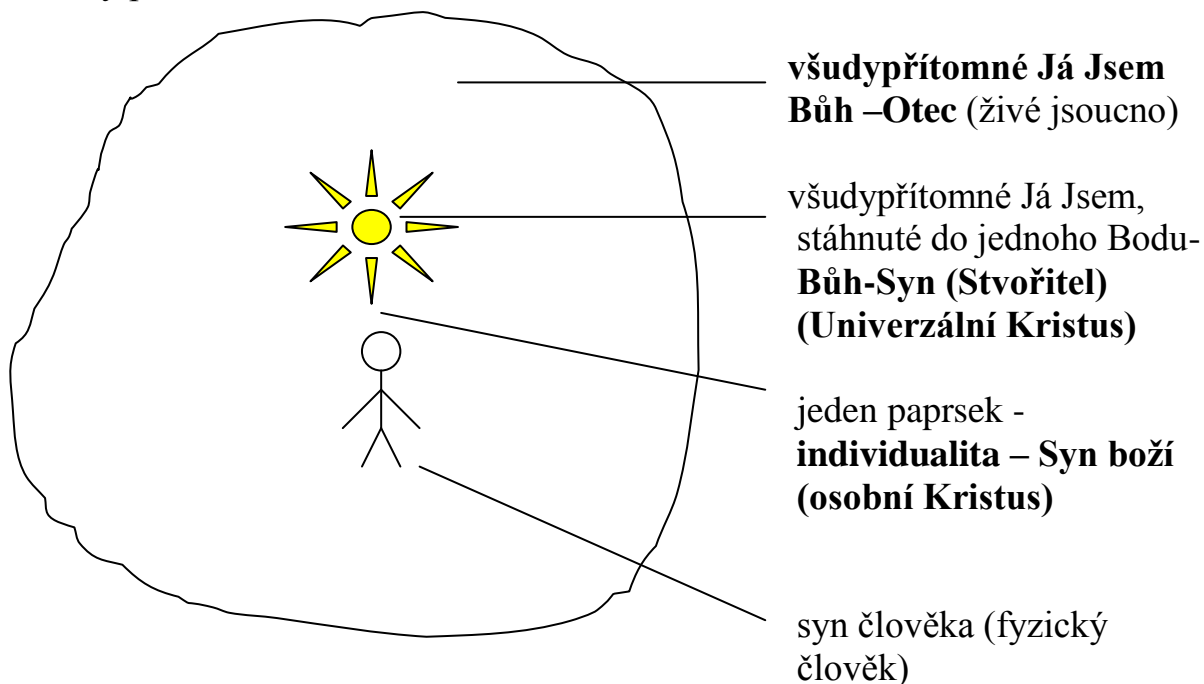
Shrňme si to:

Všudypřítomné Já Jsem je Bůh Otec, když Bůh-Otec sám sebe změní nebo se stáhne do centra, vzniká Bůh-Syn (Stvořitel-Univerzální Kristus) a protože On je Zdrojem veškeré tvorby, tak jeden paprsek z Boha-Stvořitele je jeden Boží Syn (osobní Kristus). To všechno je jeden a ten sám Duch, akorát tento jeden jediný Duch má tyto různé podoby.

A s každým jednotlivým paprskem (individualitou) souvisí jeden člověk:

Celkový pohled:

Dotaz posluchače: Člověk ukazuje jen na člověka nebo i na jiné bytosti ve stvoření?

Odpověď J.P.: Samozřejmě, že když se bavím o člověku, nemyslím tím jen pozemské záležitosti, ale i jiné bytosti na jiných planetách atd. To je princip, který platí všude. Když se bavím o Bohu, tak se bavím o Něčem, co funguje všude, v celém nekonečnu, takže když hovořím o člověku v tomto případě, tak to platí pro jakoukoliv humanoidní bytost.

Poznámka z přestávky:

Rozdíl mezi Bohem Otcem a Bohem Synem:

Bůh Otec je všudypřítomné bytí. Jak říkali taoisté: Tao je i v ležnu. Bůh-Otec je všudypřítomný. Bůh-Otec je obrazně řečeno: Akvárium a v akváriu je voda. Bůh-Otec je ta voda a ty rybičky, které plavou, plavou ve vodě (v Bohu-Otci), takže všechno je ponořeno v Bohu-Otci, ale Bůh-Otec (toto Já Jsem) je činitel, který vše oživuje. To je Život. Ale On nic nestvořil. Tento všudypřítomný Otec nejdříve musí sám sebe změnit v Boha-Stvořitele (v Boha-Syna-Krista) a to tím, že se stáhne do jednoho centra (bodu), čili do Srdce a teprve toto Srdce začne tvořit (a vzniknou rybičky). A co může Bůh vytvořit jiného, než to, že vytvoří něco sám ze sebe. Ale je zde určitý rozdíl. **Každá skutečnost je tím pádem z tohoto hlediska božská. I ta nejhnusnější, ale rozdíl je ten, že jeden člověk si uvědomuje Boha v sobě a podle toho se chová, čili je zde božská skutečnost, kdy povrch si uvědomuje svůj Střed. Ale druhá skutečnost, která je také božská, ale tím, že je to člověk, který si neuvědomuje Boha v sobě (povrch si neuvědomuje svůj Střed), tak tato božská skutečnost je ne-božská.** Ona je božská a současně ne-božská. Jestliže budeš chápat, že Bůh-Tvůrce je Láska a Moudrost, tak přece člověk (nebo bytost), který nezná sám sebe, není moudrý a tím pádem není božský, i když je božský. Ale **toto nepoznání a nechápání sebe sama není tak ani záležitost Boha v člověku, ale je to záležitost lidské mysli (duše).**

Poznámka posluchače: Tak už v tom mám jasno, tedy do určité míry.

Bůh-Stvořitel tedy udělal ze sebe jednoho Božího Syna (osobního Krista) a Toho vložil do srdce člověka, přesněji řečeno: Ne že ho (tento paprsek – tohoto Božího Syna) vložil do srdce člověka, ale tento paprsek je přímo duchovním srdcem v člověku. Jinými slovy povolal v bytí určitou Individualitu, určitého Božího syna, který je pravým Já v člověku.

Vyšší, božské Já v člověku:

Dobře si zapamatujte, že když budete někdy slyšet výrazy tohoto druhu: Vyšší Já, pravé Já v člověku, božské Já v člověku (Jáství), tak tímto pravým, vyšším, božským Já v člověku je Něco, co se skládá z těchto tří skutečností:

1. **Všudypřítomné Já Jsem** (živé jsoucno – Bůh-Otec)
2. **Bůh-Syn- Stvořitel - Univerzální Kristus** (Já Jsem zkoncentrované do jednoho bodu)
3. **Jeden paprsek – individualita** (osobní Kristus) – Jáství (vyšší, božské Já), určitá část Boha-Syna-Krista, čili Boží Syn, který přebývá pouze v jednom člověku jakožto jeho duchovní srdce.

Tyto tři skutečnosti najednou jsou obsaženy pod pojmem pravé Já v člověku.

A v tomto bodě je nutno zdůraznit naprosto zásadní duchovní skutečnost:

Jsou různé duchovní směry a různí jedinci, kteří se ve své duchovní nevědomosti domnívají, že Já v člověku je to samé jako ego. Domnívají se, že ten, kdo hovoří o Já, je v bludu. Tito lidé vám budou tvrdit, že na cestě k poznání Pravdy je třeba zlikvidovat ego a tím pádem i Já. Takoví jedinci se nejčastěji vyskytují mezi přívrženci různých duchovních směrů včetně buddhismu. Dejte si na takové jedince opravdu velký pozor, aby vás neuvedli do nějakých duchovních pochybností. Někteří to dělají pouze ze své nevědomosti, někteří z nich však jsou nástrojem negativních sil! Proto si znovu zopakujme, co již bylo řečeno:

Pravé Já je Bůh v člověku. Pravé Já je Já, které způsobuje, že člověk naprosto reálně zažívá, že je živou skutečností. Pravé Já v člověku dává prožitek, který (slovně vyjádřeno) se cítí jako: Já Jsem. Slovně to nemůžete přesněji vyjádřit. Toto pravé Já Jsem je všudypřítomné a pouze jediné v celém vesmíru. Když člověk dosáhne prožitek pravého Já Jsem, začne prožívat pocit: Já Jsem Já. Prožitek všudypřítomného Já Jsem je prožitek Boha-Otce. Když se toto všudypřítomné Já Jsem zkoncentruje do jednoho ohniska, změní se toto všudypřítomné Já Jsem na světelnou Bytost, bytost, která je ze zlatého, naprosto oslnivého světla, čili se změní na Boha-Stvořitele (Boha-Syna, Univerzálního Krista), který je naplněn absolutní Láskou, absolutní Moudrostí a absolutní Vůlí. Teprve toto zkoncentrované Já je Tvůrcem veškerého stvoření. Můžeme říci, že toto zkoncentrované (zohniskované) Já (tento Kristus), toto Slovo, které bylo na počátku, je srdcem veškerého stvoření. Tento Bůh-Syn, Bůh-Stvořitel, Kristus (říkám různé názvy, ale pořád mějme na zřeteli tu skutečnost, která se za těmito názvy skrývá) vyčlení ze sebe určitou část sebe sama a tu vloží do srdce jednotlivého člověka, přesněji řečeno: tato část se stává srdcem jednotlivého člověka. A tato určitá část tvůrčího Já (Univerzálního Krista, Boha-Syna-Stvořitele) se nazývá Boží Syn-osobní Kristus. Já to hodně krát opakuji, ale stojí to za to. Raději to řeknu 10x, než jednou a někdo to nepochopí, protože toto je z duchovního hlediska alfa a omega veškerého duchovního poznání.

Všechny tyto tři podoby tedy najednou představují pravé Já v člověku.

Takže ego je všechno možné jiné, jenom ne pravé Já.

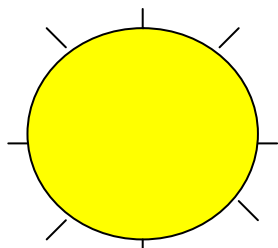
Ego vzniká tehdy, když si člověk začne o sobě myslet, že je něco jiného, než jeho pravé Já. To je stav ega, takto vzniklo ego a tak se ego udržuje při životě, protože nutí neustále člověka, ať si o sobě myslí, že je vším možným, jenom ne pravým Já. Nejčastěji to ego dělá tak, že nutí člověka, aby si myslel, že je hmotné, fyzické tělo. To je nejčastější případ. Ti lidé, kteří už se vymanili ze svého ztotožnění se svým fyzickým tělem, tak je ego nutí myslet, že jsou mysl. Pokud se člověk začne domnívat, že je mysl, nebo že je emotivitou, nebo že je vnějším tělem, začne vytvářet své ego. Takže většina lidí si ve své myslí myslí, že jsou přímo svým masitým tělem. Po určité době takového přemýšlení se tyto myšlenky zahustí, až se nakonec stanou emočně prociťovanou skutečností. Takže lidé si nakonec už ani nemusí myslet, že jsou fyzickým tělem, oni už se emočně prociťují jako fyzické tělo. A tento stav je stav ega v jeho nejintenzivnější podobě. Všechny síly, které jsou nepřátelské vůči duchovnímu probuzení člověka, se snaží všemožnými prostředky udržovat tento stav největšího ega. A současně se tyto negativní síly snaží zamezit člověku, aby pochopil, Kdo je jeho pravým Já. A dělají to tím způsobem, že šíří do světa duchovní nauky, že se člověk na cestě k nejvyšší Pravdě musí zbavit čili rozpustit svoje Já. A dále (což je to samé), snaží se člověka zbavit jeho individuality, čili jeho pravého Já. Na světské úrovni to dělají tím způsobem, že se snaží, aby člověk ztratil svou individualitu tím, že bude otročit penězům a materiálním věcem, a tedy neměl čas na to, aby se zabýval zkoumáním, kdo je jeho pravé Já (to dělají na fyzické rovině). Na duchovní rovině tyto negativní síly šíří tu ideu, že člověk, aby poznal Boha, se musí zbavit svého Já, což je ten největší podvod! Na duchovní úrovni to dělají tak, že vytvářejí bohy, které musí člověk uznávat jako vnější autoritu více, než svou vlastní individualitu. Opakuji: **Vaše individualita (pravé Já) není to samé jako vaše ego! Žádná vnější autorita nesmí být pro vás více, než vaše vlastní individualita.**

Proces evoluce:

Když jsme si vysvětlovali posloupnost znamení, jak jdou za sebou ve zvěrokruhu, od zn. Střelce až po Berana, tak jsme si vlastně vysvětlovali, co to znamená proces evoluce. Jestliže tvůrčí Duch se ve znamení Střelce sjednotí s určitou svou Moudrostí (Bůh se sám stane Moudrostí), je to to samé, jakože se sjednotí s určitou cestou, po které bude kráčet Jeho Láska. Řekli jsme si, že Moudrost (něj. Pravda) je to samé jako něj. cesta, po které může někdo chodit. Ve znamení Kozoroha začne tvůrčí Duch projevovat různé vnější nástroje (různá vnější těla), pomocí kterých může být tato cesta uskutečněna. V Kozorohu si vytvoří Bůh dopravní prostředky, čili – musíte mít fyzické tělo. Ve Vodnáři každé vnější tělo nutí mysl přemýšlet určitým způsobem. Když vás někdo vloží do ženského těla, tak je lidská duše (mysl) nucena přemýšlet jiným způsobem, než když je člověk vložen do mužského těla. To je důležité si uvědomit, že

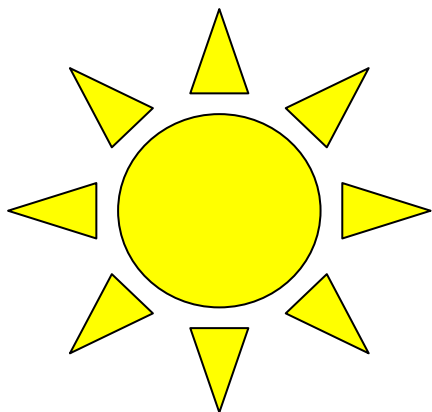
každé vnější bytí nutí mysl (duši) přemýšlet určitým způsobem. V Rybách každý způsob přemýšlení vyvolává emoční cítění této Moudrosti (Ducha) nebo-li životní cesty. V Rybách emočně procitujete Moudrost Ducha, nebo-li určitou životní cestu. A v Beranu toto nejsilnější procitování Moudrosti tvůrčího Ducha povolává v existenci určitou Boží individualitu - určitého Božího syna, který může vstoupit do určité duše. Tento proces vám naprosto zřetelně vysvětluje, proč se během milionů let na Zemi vystřídaly různé druhy fyzických těl. Od dinosaurů až po dnešního člověka. A současně vám to vysvětluje, proč každá lidská duše musela prodělat svůj pobyt na Zemi v různých fyzických tělech od nerostů až po lidské tělo. Cílem této zdoluhavé evoluce na fyzické rovině je snaha vytvořit takové fyzické tělo, které přinutí, přesněji řečeno: umožní duši přemýšlet takovým způsobem, který vyvolá v duši takové emoční procitování Moudrosti tvůrčího Ducha, až bude tvůrčímu Duchu (Kristu) umožněno, aby do takové duše vložil určitou duchovní individualitu (určitého svého Syna Božího). Můžou být různá fyzická těla, která skoro nepřinutí duši přemýšlet (nerost, rostlina, zvířata), to jsou různé stupně fyzických těl, ale zatím tato fyzická těla nepřinutila mysl k obrovskému přemýšlení. V duši, která přebývá v takovém fyzickém těle, je její schopnost přemýšlet skoro nulová. Takže probíhá postupně fyzická evoluce, až vznikne lidské tělo, kde už mysl může daleko intenzivněji pracovat (přemýšlet). Ale zase – vezměte si lidské tělo: Jak bude asi v lidském těle přemýšlet duše primitiva a duše inteligentního člověka, tam jsou velké rozdíly, takže jsou různé způsoby přemýšlení u člověka. Dnešní civilizovaný svět si říká, že jsou v něm lidé inteligentní, ale to je hloupost! Dnešní člověk je podprůměrný, co se týče uvažování. Takže když už máme fyzické tělo člověka, tak nyní probíhá vývoj vaší mysli. Vy se musíte naučit správně přemýšlet. Na základě toho, jak se začnete učit a vyvíjíte se ve své schopnosti přemýšlet, se ve vás vyvíjí vaše schopnost procitovat Pravdu, nebo jinak řečeno: jste schopni emočně zareagovat na Pravdu. Dnes lidi emočně především reagují na lži, ale ne na Pravdu. Začněte někomu vykládat o Pravdě. Každého to nechává emočně lhostejným. Ale když mu začnete vykládat o nějakém dobrém jídle, tak mu začnou téct sliny. To je jeho víra. Když mu začnete hovořit něco o sexualitě, tak mu taky tečou sliny. To je jeho víra, to je pravda, na kterou on emočně reaguje, ale řekněte někomu něco o pravém Já. Myslíte, že to v něm vyvolá nějakou emoční reakci? Ne, protože to je mu úplně jedno. Dokud člověk nezačne emočně reagovat na opravdovou Pravdu, tak nemůže nikdy do něho být vložena část Boha (Krista), nemůže být do takového člověka vložena individualita, čili Boží Syn. Chápete, proč se na Zemi vystřídalo tolik fyzických těl? Aby vzniklo fyzické tělo, které může přemýšlet určitým způsobem či duše v tom těle, aby mohla přemýšlet a to takovým způsobem, že začne emočně reagovat na Pravdu. Tento proces pro svou obrovskou důležitost vyžaduje mnohem podrobnější vysvětlení. Nesmíme si myslet, že když během evoluce vznikne určité fyzické tělo, které umožní duši (mysli) přemýšlet takovým způsobem, že může být dosaženo pravdivého emočního procitování Moudrosti tvůrčího Ducha (pravé

víry), že teprve tehdy vytvoří tvůrčí Duch (Kristus) určitou duchovní individualitu (určitého Božího Syna). To ne! Všechny tyto duchovní božské individuality, všichni tito Boží Synové jsou od věčnosti obsaženy v nejvyšším tvůrčím Duchu (v Kristu). Oni tam mají svoje věčné bytí. Ale zpočátku jsou s tímto tvůrčím Duchem tak zajedno, že jejich individuální bytí není téměř patrné. Je to to samé, jako když jednotlivé paprsky slunce jenom nepatrně vystoupí ze slunečního kotouče, takže je vidět v podstatě jenom ten sluneční kotouč:

Máme sluníčko a paprsky jen nepatrně vystupují z toho slunečního kotouče, že zatím neprojevují svoji individualitu nějak moc zřetelně, takže když se na to budete dívat z dálky, tak to neuvidíte.

Ale jiný rozdíl je, když paprsky ze slunce vystoupí víc, tak už ta jejich individualita je mnohem patrnější a mnohem více se projevuje:

Všichni tito Boží Synové, všechny tyto božské individuality spolupracují s tímto nejvyšším tvůrčím Duchem (Kristem) na vývoji těchto fyz. těl. Teprve až je dosaženo vývoje takového fyzic. těla, které umožní duši (mysli) přemýšlet takovým způsobem, že může dojít k pravdivému a tím pádem k nejintenzivnějšímu procitování Moudrosti tvůrčího Ducha, teprve tehdy určitá božská individualita (určitý Boží Syn) vstoupí do

takového jednotlivé duše a tím pádem získává možnost se vyjádřit i fyzickým tělem, které s touto duší souvisí. Teprve v tomto okamžiku se může plně projevit individuální bytí této božské Bytosti (tohoto jednotlivého Božího Syna). Teprve až se lidská mysl (duše) vyvine tak daleko, že začne pravdivě přemýšlet, tak na základě toho dojde k tomu, že emotivita této duše začne emočně reagovat na nejvyšší Pravdu (čili získává pravou víru), teprve do takové duše může vstoupit tento Syn Boží, a teprve tehdy, když tento Syn Boží vstoupí do této duše a tato duše žije ve fyzickém těle, teprve tehdy má možnost tento jednotlivý Syn Boží plně projevit své individuální bytí v maximální míře. V duchovním světě jsou tito Boží Synové skoro zajedno se svým Otcem, jejich individuální bytí není skoro patrné. Teprve když tento Syn Boží vstoupí do lidské duše a tím pádem i do fyzického těla, jeho individualita je mnohem patrnější. Do té doby, než bylo vytvořeno takové fyzické tělo, byla tato božská Bytost skoro celá pohroužena v nejvyšším tvůrčím Duchu a její vlastní individualita byla velmi slabě patrná. Do té doby, než tato božská bytost (tento určitý Syn Boží) vstoupí do duše, která je dostatečně vyvinutá, do té doby stojí tento Boží Syn v pozadí vývoje fyzického těla a vývoje duše a ovlivňuje tento vývoj jakoby zpovzdálí. Teprve vstupem do určité dostatečně vyvinuté duše řídí tato božská Bytost (tento určitý

Syn Boží) další vývoj této duše bezprostředně z jejího vlastního nitra. Do té doby, než se lidská duše vyvine dostatečně daleko, tak tento Boží Syn stojí jakoby v pozadí tohoto člověka, teprve až se ta duše dostatečně vyvine (začne správně přemýšlet) a na základě správného přemýšlení začne emočně reagovat na nejvyšší Pravdu, čili získává pravou víru, teprve tehdy může do ní vstoupit tento jednotlivý Boží Syn, dřív ne. A teprve tehdy, když do ní vstoupí, teprve tehdy začne tento Boží Syn ovlivňovat tuto duši bezprostředně z jejího vlastního nitra.

Obrazy z Bible:

Tím, co jsem vám nyní vysvětlil, můžeme chápat, co míní Bible, když je v ní uvedeno:

První kniha Mojžíšova, 6 kapitola, 1,2 verš: **Stalo se pak, když se počali množiti lidé na zemi a dcery se jim zrodily, že vidouce synové Boží dcery lidské, any krásné jsou, brali sobě ženy ze všech, kteréž oblivovali.**

To je přesně tento proces, který jsem vám nyní vysvětloval. Stalo se pak, když se počali množiti lidé na zemi (čili vývojem vznikla určitá fyzická těla) a dcery se jim zrodily (my víme, že žena je duše, mysl, tedy v těchto tělech byla duše-mysl, která začala přemýšlet), že vidouce Synové Boží (tyto božské individuality) dcery lidské, any krásné jsou (to jsou duše, které se dostatečně vyvinuly), brali sobě ženy ze všech, kteréž oblivovali (do dostatečně vyvinuté duše vstoupila určitá božská individualita). Boží Syn si vezme někoho za ženu, nějakou dceru lidskou, čili do duše, která je dostatečně vyvinutá, vstupuje tento Boží Syn, tato božská individualita. To přesně popisuje Bible, co vám zde popisují ve zvěrokruhu.

Další verš z První knihy Mojžíšovy, 6 kapitola, 4. verš: **Obrové pak byli na zemi v těch dnech, ano, i potom, když vcházel synové Boží k dcerám lidským, ony rodili jim. To jsou ti mocní, kteříž zdávna byli muži na slovo vzatí.**

Z toho je jasné, že teprve až když do dostatečně vyvinuté duše (do krásné dcery lidské) vstoupí božská individualita (určitý Boží Syn) a to je právě důležité: Ať už v minulosti tomu tak bylo, anebo dnes anebo někdy v budoucnosti, jak je řečeno: Obrové pak byli na Zemi v těch dnech, ano, i potom (takže se zde hovoří o procesu, který probíhal, probíhá a bude probíhat pořád), takže určitý Boží Syn ať už v minulosti, nebo dnes nebo potom (v budoucnosti), vzniká něco obrovského. A teprve taková duše (mysl) opravdově rodí, nebo-li vytváří něco výjimečného svým myšlením, protože už je v ní sám Bůh. Tady vidíte, o čem hovoří Bible. Takže každá duše (mysl), která nedosáhla takového stupně vývoje, kdy není schopna plně emočně procítit Moudrost tvůrčího Ducha (Krista), jinými slovy: nemá pravou víru, takže tím pádem nemůže do ní určitý Syn Boží vstoupit (čili z takové lidské duše se nemůže stát obr, či obři, kteří vždycky byli na zemi a vždycky budou) a řídí její vývoj z určitého povzdálí, to znamená, že se nachází mimo tuto duši. Tak taková duše

je zatím duchovně mrtvá. To znamená, že je to duše, která je zatím hodně ztotožněna se svým fyzickým tělem. Teprve až se duše (mysl) dostatečně vyvine (a co to znamená, že se dostatečně vyvine? Že se naučí přemýšlet správným způsobem) tak daleko, že je schopna plně procítit Moudrost, Pravdu tvůrčího Ducha (čili získává správnou víru), teprve tehdy do ní vstoupí určitý Syn Boží, určitá Boží individualita, která začne řídit další duchovní vývoj této duše přímo z jejího nitra. Taková duše se teprve v tomto bodě stává duší živou, míněno z duchovního hlediska.

A to vám krásně vysvětluje zase Mojžiš, 2 kapitola, 7 verš: I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země a vdechl ve chřípě jeho (v jeho duši) dchnutí života (to dchnutí života je právě ta božská individualita) i byl člověk v duši živou. I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země - to už jsem vám vysvětloval, nesmíte si myslet, že prach země je hmota. Slovo prach vám to říká, že je to nějaká éterická substance a to je skutečný člověk, ne hmota. Ale teprve, když Bůh Hospodin vdechne v chřípě jeho (v jeho duši) dchnutí života (to znamená část tvůrčího Ducha), i byl člověk v duši živou.

Ještě zřetelněji tuto skutečnost, jak se lidská duše stává živou (to znamená, že do ní vstoupí božská Bytost), popisuje Nový Zákon a sice Evangelium dle Jana, kap. 3, verš 1-7:

1. Byl pak člověk z farizeů, jménem Nikodém, kníže židovské. 2. Ten přišel k Ježíšovi v noci, a řekl jemu: Mistře, víme, že jsi od Boha přišel mistr; nebo žádný nemůže těch znamení činiti, kteráž ty činíš, leč by Bůh byl s ním. 3. Odpověděl Ježíš, a řekl jemu: Amen, amen, pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže viděti království Božího. 4. Řekl jemu Nikodém: Kterak může člověk naroditi se, starý jsa? Zdali může po druhé v život matky své vjíti a naroditi se? 5. Odpověděl Ježíš: Amen, amen, pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha (z ohně), nemůže vjíti do království Božího. 6. Což se narodilo z těla, tělo jest, a což se narodilo z Ducha, duch jest. 7. Nedivíš se, že jsem řekl tobě: Musíte se znovu zroditi.

To je přesně tento proces. Znovu se narodit, znamená: Narodit se z vody (z emocí) a z ohně, čili že emočně (voda) se tak vyvinete, že jste schopni emočně reagovat, emočně procítovat Pravdu, tak teprve do vás vstoupí oheň – tato určitá božská individualita. A nyní mě velmi dobře poslouvejte: Toto znovuzrození duše, kdy se ze smrtelné duše stává nesmrtelná duše, může být zde na Zemi uskutečněno pouze v lidském fyzickém těle. Musíte si však uvědomit, že drtivá většina lidí na Zemi (asi 90%) jsou zatím duše smrtelné, to znamená, že ještě nejsou duchovně znovuzrozené, jsou to duše, jejichž Syn Boží, který k nim patří, stojí v pozadí, ještě nevstoupil do této duše, protože ta duše není na to ještě připravena.

Ty nejzákladnější myšlenky toho duchovního uskutečnění jsou v knize Neosobní život, která u nás vyšla v r. 1927, ale při studiu anglického originálu jsem zjistil, že je tato kniha velmi nedokonale přeložena. Dal jsem si za úkol, že

tuto knihu znovu přeložím a nyní ji postupně překládám. Zatím jsou první dvě kapitoly již správně přeloženy a jsou k dispozici na internetu (www.astrotheologie.wz.cz), kde budou postupně zveřejňovány další kapitoly. A tam jsem si právě zřetelněji uvědomil toto: Když něco překládáte z angličtiny, tak i když přeložíte jednotlivou větu do českého jazyka tak, aby tam ta Pravda v tom překladu byla, tak zjistíte, že čeština vám umožňuje dvacet různých způsobů, jak tuto Pravdu můžete sdělit a ona tam bude zachována, ve všech těchto dvaceti případech, ale vy už začnete přemýšlet, aby to slovo bylo co nejznělejší, aby to slovo vychytávalo ty nejjemnější niance této Pravdy. Já jsem si pak u toho uvědomil: Bůh je všudypřítomný. Ale dovedete si představit, jak dlouho Mu trvalo, než vyvinul duši, která je schopna Ho myšlenkově chápat? Jak dlouho Mu trvalo, než vypěstoval duši (mysl), do které On může vkládat svoje myšlenky (Pravdy). Myslíte si, že Bůh je schopen v jednoduché mysli promýšlet svoje myšlenky? Bůh je samozřejmě v každé mysli, On je ve všem, ale nemusí mít ještě k dispozici mysl, ve které je schopen svoje myšlenky promýšlet. Takže si musí vypěstovat mysl, aby mu ta mysl rozuměla. Ale potom vy můžete mít i mysl, která už chápe Boha, rozumí Bohu a Bůh vás může inspirovat ve vaší mysli, ale ještě nemusíte mít tělo, nebo vnější prostředek, který vám umožňuje to, co už máte ve své mysli, abyste byli schopni to projevit navenek. Můžete mít myšlenky, které jsou od Boha, nikdy jste je nečetli, přímo Bůh ve vás promlouvá, Bůh přímo ve vás vyvolává toto poznání. A teď ale neumíte anglicky a potkáte angličana, tak jako já se neustále setkávám s cizinci v práci a teď to, co vím, jim nejsem schopen sdělit, protože nemám k dispozici hmotný prostředek, kterým bych to mohl vyjádřit. To je podobné: Když přijde nějaký etiopan, tak mu sdělte tyto duchovní pravdy. Myšlenkově už to znáte, ale když nemáte hmotný prostředek, to znamená, že neumíte jeho řeč, tak on se nedozví od vás nic o Duchu. Tak chápete, že aby Duch byl zjevný, potřebuje mít nejdříve k dispozici lidskou mysl, která je dostatečně vyvinutá, aby Mu rozuměla, ale také potřebuje k dispozici fyzické tělo, jinými slovy: hmotný prostředek, který mu to umožní se projevit. Bez mysli a bez hmotného těla Bůh nemůže nic. Duch zůstane jenom v duchovnu, ale pokud se chce Duch navenek projevit, tak potřebuje dostatečně vyvinutou mysl a dostatečně vyvinuté tělo, bez toho se On nikdy nemůže projevit, On nemá možnost se nějak projevit. Poznáte to úplně perfektně, když vy budete celý život hledat Boha a budete přemýšlet o Bohu a nakonec i získáte to správné myšlenkové pochopení Boha, a potkáte cizince, ale když neumíte jeho řeč a tedy když nemáte k dispozici hmotný prostředek, tak ten cizinec se nedozví o Duchu vůbec nic od vás. Takže Bůh jako takový se vyvíjet nemusí, On je dokonalý hned, ale aby se mohl projevit, tak veškerá evoluce slouží k tomu, aby se vyvinula dostatečně silná mysl a dostatečně silné tělo, aby se Bůh mohl projevit navenek.

Dotaz posluchače: A v této souvislosti se objevuje princip svobodné vůle a proto to tak dlouho trvá?

J.P.: Samozřejmě. Princip svobodné vůle je jenom o tom, že kdyby ten vývoj na myšlenkové a na hmotné úrovni dělal jenom On, tak to je nanic, protože ty bys byl jenom automat. Ale tam musí být zachováno, že to děláš ty. Tím pádem se stáváš samostatnou jednotkou. Je něco jiného, když má muž k dispozici nafukovací pannu, nebo reálnou ženu, že? A u Boha je to podobně. Živá bytost, což je Bůh, nemůže chtít za partnera robota, On chce mít za partnera stejně živou bytost, jako je On sám.

Musíte si však uvědomit, že drtivá většina lidí na Zemi (asi 90%) jsou duše smrtelné, to znamená, že ještě nejsou duchovně znovuzrozené. Duše (mysl) se musí vyvíjet tak dlouho, až si začne dostatečně silně uvědomovat své pravé Sebe-vědomí. Jinými slovy: Lidská duše (mysl) se musí vyvíjet tak dlouho, až dosáhne bodu, kdy začne silně procítovat Pravdu, Moudrost tvůrčího Ducha (Krista). A tato Pravda je, že tvůrčí Duch (Kristus) vyčlenil pro každou jednotlivou duši část sebe sama (jednotlivého Syna Božího) a že tento jednotlivý Syn Boží je pravým Já každé duše (mysle). Teprve když určitá lidská mysl začne dostatečně silně pocítovat tuto božskou Pravdu, teprve tehdy je připravena k tomu, aby tato božská individualita (tento Syn Boží), toto její pravé Já, tento osobní Kristus do ní vstoupil a začal z jejího vlastního nitra řídit její další duchovní vývoj. Tím, že do duše, která je dostatečně vyvinutá, vstoupí individualita z Boha (určitý Syn Boží), již tato duše nemá žádné pochybnosti o existenci Boha. Teprve v tomto okamžiku, když se duše dostatečně vyvine a vstoupí do ní tento Syn Boží, tak teprve v tomto okamžiku nemá žádné pochybnosti o existenci Boha a nemá pochybnosti o tom, kdo Bůh je. Taková duše již Boha nehledá, ale naopak, pod vedením tohoto Syna Božího (svého pravého Já) je vedena k tomu, aby se v ní prohlubovala přítomnost Boha, Jeho Láska a Jeho Moudrost.

Křest:

Okamžik, kdy do lidské duše vstoupí její pravé Já (Syn Boží), je v souvislosti se zvěrokruhem přechod ze znamení Ryb do znamení Berana. Ryby jsou vodní znamení a Beran je ohnivé znamení.

Proto Ježíš říkal: Kdo se nenarodí z vody a z Ducha (ohně), nemůže vejít do království nebeského.

Teprve v okamžiku vstupu Syna Božího do lidské duše (mysle) je tato duše skutečně pokřtěna. Toto je jediný a pravý křest, který může zažít člověk. Pravé pokřtění je okamžik, kdy do dostatečně vyvinuté lidské duše vstoupí její pravé Já (určitý Syn Boží, který souvisí s určitým člověkem). Žádný jiný křest neexistuje. To, co dělají různé církevní organizace a spolky a nazývají to křest, tak to nemá s pravým křestem nic společného. Oni si jenom na něco hrají. Člověk nemůže být pokřtěn člověkem, lidskou duši může pokřtít pouze Bůh sám a sice tím, že do lidské duše vloží část sebe sama, to znamená jednoho ze svých Synů Božích, který je pravým Já této duše. Jak se pozná, že člověk je pokřtěn přímo Bohem? To znamená, že do duše vstoupí její pravé Já, čili Syn Boží.

V prvním semináři jsem popisoval dva aspekty prožívání Boha z osobní zkušenosti: Prožitek všudypřítomné Bytosti a prožitek světelné Bytosti v nitru člověka. Křest – to je tak jednoznačný prožitek, to je největší prožitek vašeho života. Člověk po určitou dobu hledá duchovní Pravdu. Snaží se pochopit, kdo je to Bůh a kde se nalézá. Během tohoto duchovního hledání se v jeho duši začnou probouzet určité pocity a jednoho dne (může to být během meditace, či to proběhne naprosto spontánně) se člověk dostane do změněného stavu vědomí a svým vnitřním zrakem z ničeho nic vidí před sebou neskonale jasné Světlo, ze kterého vychází obrovská nepochopitelná Láska. Současně člověk okamžitě ví, že to není pouze Světlo, ale že je to živá Bytost a že tato Bytost je božská. Současně si člověk může uvědomit, že tato božská Bytost není někdo, kdo je od něho odlišný, ale že touto božskou Bytostí neskonaleho jasu je On sám, že tato božská Bytost je jeho pravým Já. Současně člověk během tohoto prožitku dostane jasné poselství od této božské Bytosti, že nejdůležitější věcí v životě je Láska. Tak nějak asi proběhne vaše pokřtění. Proto se nesmíte pozastavovat nad tím, že většina lidí se o duchovní věci nezajímá a myslí si, že to jsou naprosto nesmyslné věci, protože většina lidí jsou zatím duše smrtelné (nejsou pokřtěné) a jsou tomuto křestu ještě velmi vzdáleni. Po dnešním výkladu doufám budete rozumět, co se myslí pod pojmem duchovní bytí, že je to tvůrčí Duch Kristus, který ze sebe vyčlenil část sama sebe, to znamená určitou duchovní individualitu a že tato duchovní individualita začne plně projevovat své bytí až vstupem do určité duše, která je dostatečně vyvinuta.

Čtyři podoby bytí:

Když se podíváme do zvěrokruhu a vyjdeme od znamení Lva, tak máme čtyři podoby Lásky, čtyři podoby Moudrosti a čtyři podoby Vůle (bytí). Takže **čtyři podoby bytí jsou znamení Váhy, Kozoroh, Beran a Rak.** Tím vám zvěrokruh ukazuje velmi důležitou věc: Než vám objasním tyto čtyři podoby bytí z duchovního hlediska, tak po dnešní přednášce už víte, jaký je rozdíl v tom, že Lev je prvním znamením zvěrokruhu a taky že Beran je prvním znamením zvěrokruhu, je vám jasné, v čem je ten rozdíl?

Rozdíl mezi: Lev – 1 znamení zvěrokruhu a Beran – 1 znamení zvěrokruhu:

V jakémkoliv tvůrčím procesu výchozím krokem je Láska Boha-tvůrčího Ducha (Lev). To je výchozí bod jakéhokoliv tvůrčího procesu. Takto chápejte, proč je Lev prvním znamením zvěrokruhu, protože jak říkal Ježíš Kristus: Já jsem alfa i omega (Já jsem první i poslední), protože Bůh na sebe bere svoji pravou totožnost (identitu) – Lásku. Láska je první i poslední. Ale teprve v Beranu jako kdyby Bůh opustil svoji samotu a začal povolávat v existenci jiné božské Bytosti, čili své Syny Boží a tedy už přestává být sám, ale má k dispozici své „bratry a kamarády“. **Beran se bere jako výchozí bod**

zvěrokruhu proto, že je to vznik individuální bytosti. Když bereme, že začátek jakékoliv tvorby je Láska tvůrčího Ducha a začínáme od Lva, tak Panna je aspekt zjevení Moudrosti, ve Vahách se dostáváme k prvnímu znamení, které souvisí s bytím, první bytí, které vzniká je duševní bytí, protože Váhy jsou vzdušné znamení (mysl), takže nejdříve vzniká duševní (myšlenkový) svět. Ve Štíru je procit'ování Lásky, ve Střelci je idealizace (sjednocení Boha s určitou ideou, Moudrostí) a přichází druhé bytí – Kozoroh, což je vnější bytí, tedy musí vzniknou fyzické bytí. Pak jdeme dále a v Beranu se dostáváme k třetí fázi bytí, a to je vznik individuálního bytí (vznik jednotlivého Syna Božího) a potom to pokračuje dále a v Raku, úplně nakonec Boží tvorby je emoční bytí, což je vznik osobnosti, vznik ega. Já nyní neberu ego jako v negativním smyslu, ale vznik osobnosti. Vrcholem evolučního procesu nebo-li vrcholem uzavření tvůrčího procesu Boha je vznik lidské osobnosti. Ale o tom si budeme povídat v příštích seminářích, až se budeme zabývat znamením Raka. Zde si uvědomte, že v Beranu je vaše pravá totožnost (vaše individualita), vaše pravé Já je to, že jste Syn Boha, že jste přímo božskou bytostí, to je vaše pravá individualita. Ale v Raku je vaše osobnost a málokterý člověk si uvědomuje, jaký je v tom vztah, že individualita je jedna věc a že osobnost je druhá věc, ale přesto musí tyto dvě složky být ve vás obsaženy.

Znamení za sebou jdou, jak jdou. Vzpomínáte si, že jsem používal obrazy.

Příklad - cestovatel:

Je někdo, kdo má chuť cestovat (Lev je Láska, tvořivost). První, co udělal (Panna je zjevování Moudrosti), si musel zjevit cesty. Ve Vahách (v mysl – mysl je myšlenkové bytí) jste viděli, že tato cesta vede něj. krajinou (protože mysl teprve dává podobu věcem), když vidíte před sebou různé krajiny a cesty, tak to ve vás vyvolává emoční reakci (procit'ování Lásky, tvořivosti) a buď máte chuť cestovat, nebo ta vaše chuť cestovat se najednou ještě zvětší, protože to ve vás vyvolává silné emoce a najednou zjistíte, že pouze jedna z těch krajin je vám nejbližší a vyvolává touhu se s touto krajinou pohybovat. Tedy Štír rozhodne na základě emocí, jestli ve vás vyvolává silný pocit moře, nebo hory, v někom je to moře a chtěl by tam jet a v někom jsou to hory a chce šplhat do kopců. Na základě toho, jaká ve vás vznikne touha (přání), s takovou cestou se ztotožníte (chcete jet buď k moři či do hor). Střelec je proces idealizace (kdy se sjednotíte s něj. pravdou, cestou). Když se sjednotíte s něj. pravdou (cestou), musíte si vytvořit dopravní prostředky (v Kozorohu), pomocí kterých se můžete touto krajinou pohybovat. Jestliže chce někdo lézt na hory (do skal), musí si zhmotnit určité vybavení, pomocí kterého se tam může vyšplhat. Když máte zhmotněny prostředky, jste ve Vodnáři nuceni přemýšlet o těchto prostředcích, které máte k dispozici a musíte také přemýšlet i o cestě (krajině), kterou kráčíte a na základě tohoto přemýšlení (nad různými vnějšími nástroji, které máte k dispozici pro cestování a přemýšlení nad krajinou, kterou tato cesta vede) vznikl v duši cestovatele nejsilnější emoční dojem z této určité cesty. Ve Štíru jste procit'ovali Lásku, v Rybách procit'ujete Moudrost (určitou cestu), máte

pocit z této cesty. A na základě tohoto nejsilnějšího emočního dojmu si cestovatel uvědomil, že pro tuto cestu se nejlépe hodí určitý cestovatel, který musí být vybaven určitými specifickými vlastnostmi, cestovatel si uvědomil, že pro danou cestu se nejlépe hodí někdo, kdo má určitou individualitu, kdo chce třeba lézt po skalách, musí mít jiné kvality než ten, kdo se chce procházet kolem moře. Na základě pocitů, které máte z pravdy (z určité cesty), najednou pochopíte, že pro danou cestu se hodí pouze určitý typ cestovatele.

Další příklad – hráč: Někdo chce hrát hru života (Lev, to jsou také záliby, koníčky, hry), má chuť hrát. První, co musí hráč udělat, musí zjevit pravidla (Panna – zjevování pravdy, Moudrosti). Pokud nevidí pravidla hry, je hra nemyslitelná. Když vytvoří pravidla hry (a ta pravidla mohou být různá), ve Vahách (v mysli) vzniknou různé herní situace, které ve vás vyvolávají různé emoční dojmy a na základě těchto emočních dojmů (vašich tužeb a přání) se začnete identifikovat pouze s těmi pravidly, které vás dostávaly do takových herních situací, které vám způsobily nejsilnější emoce. Ve Střelci se začnete ztotožňovat jen s určitými pravidly hry. A na základě toho, když si vyberete jen určitá pravidla, se začnete ztotožňovat jen s určitou hrou (proces idealizace – Střelec). Když se ztotožníte s určitými pravidly a s určitou hrou, začnete zhmotňovat co? Když cítíte, že vás nejvíce oslovuje hra Člověče, nezlob se, tak si musíte zhmotnit kostku, hrací plochu s puntíky, figurky (zajdete do obchodu a koupíte si tuto hru). Když máte (v Kozorohu) zhmotněné nástroje pro hru, musíte nad ní přemýšlet (také nad těmi nástroji, jak je používat) a na základě tohoto přemýšlení o různých vnějších nástrojích, které se musí používat pro hraní této hry a současně přemýšlením o různých herních situacích, které během hry nastávají, v duši hráče vznikají nejsilnější pocity z této hry. Na základě těchto nejsilnějších pocitů si hráč uvědomí, že pro tuto hru musí být obdařen určitými specifickými kvalitami, musí mít určitou individualitu. Pro fotbal musí mít hráč jinou individualitu než pro šachy.

Další příklad – filmový režisér: Filmový tvůrce chce tvořit film. Nejdříve musí nechat vyzařovat moudrost (světlo z promítačky, které nese informace). Když tyto informace dopadnou na plátno (do mysli), vznikají na něm různé situace, na základě těchto různých situací vznikají různé emoční dojmy, to znamená, že na základě těchto dojmů se tvůrce rozhodne, že tam nebude všechno to, co tam vidí, ale řekne si, že ho nezajímá kriminálka, ale bude ho zajímat komedie a s ní se ztotožní, protože ta ho nejvíce oslovuje. Pak si musí zhmotnit prostředky, aby mohl točit komedii a tedy musí sehnat komiky (protože pro komedii se hodí jiný typ herce než pro akční film). Na základě přemýšlení nad různými herci, kteří vystupují v tomto žánru a nad situacemi, které v něm nastávají, vznikají v duši filmového tvůrce pocity z tohoto filmového žánru. Ve Štíru měl pocity, které ho přinutily se ztotožnit s určitým film. žánrem, ale v Rybách má pocity přímo z tohoto film. žánru, který si vybral. Na základě nejsilnějších pocitů z tohoto film. žánru si filmový tvůrce uvědomuje, že pro vytvoření tohoto určitého film. žánru musí mít určité

specifické kvality, čili určitou individualitu. Pro komedii se hodí jiná individualita než pro tragédii. To jsou jen takové obrazy, abyste si to přiblížili a uvědomili si tu návaznost, jak životní tvůrčí proces probíhá (v jakých krocích).

Další příklad – učitel: Učitel chce učit. Začne ze sebe vyzařovat Moudrost. A když přednáší matematiku, fyziku, chemii atd., tak vyzařuje všechno. Ale když vyzařuje všechny tyto pravdy, tak samozřejmě každá tato pravda v mysli vytváří něj. myšlenky. Ale ne všechny myšlenky vyvolávají v mysli stejnou emoční reakci. U někoho tělocvik vyvolá silnější emoce než matematika. Proto se učitel rozhodne, že bude vyučovat tělocvik a všechno ostatní ho přestane zajímat. Když se ztotožní s touto určitou pravdou (cestou), vyučováním, musí si zhmotnit nástroje pro tento směr vyučování (tělocvičnu, sportovní náradí atd.), a když má zhmotněné tyto nástroje pro určitý typ vyučování, tak přemýšlením nad různými prostředky, které musí být používány k tomu, aby mohlo dojít k vyučování určitého oboru a přemýšlením nad tím, čeho se dosáhne naučením tohoto oboru, vznikají v duši určité pocity z tohoto oboru poznání. A na základě nejsilnějších pocitů si učitel uvědomí, že pro vyučování tohoto oboru poznání musí být vybaven určitými vlastnostmi a musí mít určitou individualitu. Pro vyučování matematiky se hodí jiná individualita než pro vyučování zpěvu.

Je nutno však, abychom si uvědomili tuto zásadní skutečnost: Všechno, o čem jsem zatím hovořil v souvislosti se znamením Berana, bylo myšleno z pozice nejvyšší Skutečnosti (Boha). Musíme si uvědomit, že všechny principy fungují obecně, jak v dobrém, tak ve zlém, tedy ve všech směrech.

Chci tím říci, že obecně, jestliže určitý člověk silně emočně reaguje na určitou Pravdu (což je kvalita Ryb), která může být jakékoliv povahy, jinými slovy, že určitý člověk v něco věří, což je podstatou znamení Ryb, začne docházet k tomu, že v takovém člověku se začne vytvářet určitá individualita, to znamená, že se začne vytvářet jedinec, který je obdařen určitými vlastnostmi, které jsou důsledkem toho, v co tento člověk věří. **Jestliže určitý člověk silně emočně reaguje na Pravdu, která pramení z Moudrosti Krista (a chápeme, že Kristus je tvůrčí Duch), začne se v tomto člověku vytvářet individualita, která je obdařena kristovskými kvalitami. Jestliže určitý člověk silně emočně reaguje na pravdu, která pramení z moudrosti antikrista, začne se v tomto člověku vytvářet individualita, která je obdařena antikristovskými vlastnostmi. Je to obecný proces. V cokoliv věříte, taková individualita se ve vás začne vytvářet. Toto je třeba mít na paměti.**

Nyní si vysvětlíme kvality, které se nejčastěji dávají v astrologii do souvislosti se znamením Berana:

Sebevědomí:

Myslím, že k této kvalitě není třeba už nic dodávat. Sebevědomí znamená, že si člověk uvědomuje svoje pravé Já. Teprve, když si člověk uvědomí svoje pravé Já, dosahuje opravdu vědomí Sebe. Co je pravé Já v člověku, už víme. Pravé Já v člověku je 1.) skutečnost Já Jsem, dále 2.) tvůrčí Duch (Kristus) a za

3.) specifický aspekt tvůrčího Ducha – Syn Boží (osobní Kristus) – božská individualita. Z toho je naprosto jasné, že bez uvědomění si Boha člověk nemůže dosáhnout vědomí vlastní individuality – svého pravého Já. Bez vědomí Boha nemůže člověk dosáhnout skutečného Sebevědomí. Je to paradox, ale je to tak. Pro normálního smrtelníka je to paradox, ale pro člověka, který ví, co hledá, by to paradox neměl být, ale měla by to být samozřejmost, že bez poznání Boha (bez vědomí Boha) nemůže člověk dosáhnout skutečného Sebevědomí. Jestliže nějaký člověk buduje své sebevědomí na základě skutečnosti, které nejsou v souladu s jeho božskou přirozeností, tak takový člověk si vytváří falešné sebevědomí a je jen otázkou času, než si člověk začne uvědomovat, že i když všemu rozumí, nezná sám sebe.

Odvaha:

Člověk pocítuje skutečnou odvahu pouze tehdy, když si uvědomuje své božské Já. Vidíme, že odvaha je nerozlučitelně spjata se Sebevědomím. Vzpomeňte si na první křesťany v antickém Římě, nebo na Ježíše Krista, nebo na Jana Husa. Člověk, který si v sobě uvědomuje přítomnost Boha, se nebojí ani tělesné smrti. Dále si musíme uvědomit, že každý člověk je obdařen určitou individualitou z Boha, každý člověk je naprosto neopakovatelnou a jedinečnou bytostí, avšak svět, ve kterém žijeme, se snaží tuto naši individualitu z Boha potlačit. Tento svět nenávidí opravdovou individualitu, protože člověka se silnou individualitou nemůže tento svět ovládat a kontrolovat (naše fyzické tělo svou přirozeností, stát, společenský systém, rodina, dav, tradice - ti všichni se snaží potlačit naši individualitu). Aby člověk odolal těmto vlivům, které se snaží potlačit a zlikvidovat jeho individualitu, musí projevit velkou odvahu k tomu, aby dokázal být takový, jaký opravdu je, aby dokázal před světem projevit své vlastní Já.

Vzpomeňte si na výroky Ježíše Krista: To, že vás svět bude nenávidět a pronásledovat, je nejlepším důkazem, že jste Moji učedníci. Největším nepřítelem člověka domácí jeho. Posílám vás na tento svět jako beránky mezi vlky. I kdybyste ve světě o všechno přišli, ale zachovali jste Mé jméno, o nic jste nepřišli. To jsou výroky vašeho pravého Já, protože Ježíš byl člověk, který byl v souladu (v kontaktu) se svým pravým Já (s pravým Já, které je v každém z nás). Takže když čtete výroky Ježíše, čtete výroky vašeho pravého Já. Chtěl jsem dát tyto výroky z Nového Zákona do souvislosti s Beranem, abyste pochopili, proč se zde mluví o odvaze. Tento svět chce opravdu zlikvidovat vaši individualitu, vaše pravé Já. A proto, abyste si toto pravé Já dokázali udržet a projevit Ho (To, čím opravdu jste), k tomu potřebujete opravdu velkou odvahu. Nebojte se těch, kteří můžou zabít vaše tělo, ale duši nemůžou ublížit. Bojte se těch, kteří můžou zabít jak tělo, tak i duši. Proto je Beran spojen s odvahou.

Sebeprosazení:

Pokud se člověk nesetkal se svým pravým Já, měl by se ve svém životě starat především o to, aby našel toto své božské Já. Jak říkal Ježíš: Nestarejte se o to, co budete jísti, čím se budete oblékati, ale nejdříve hledejte Království nebeské a všechno ostatní vám bude přidáno. Až do těchto dnů trpí Království nebeské násilím a kdo Ho na sebe násilím nestrhne, ten Ho nezíská. Toto je snaha o opravdové Sebeprosazení, jinými slovy: snaha o prosazení Sebe, čili svého pravého Já. Člověk, který své pravé, božské Já našel, se musí snažit o to, aby toto pravé Já čím dál více řídilo a ovládalo jeho život, jinými slovy: aby toto pravé Já čím dál více působilo ve vnějším světě. Toto je skutečné Sebeprosazení, jinými slovy: Bohaprosazení.

Vůdce, vůdcovství:

Říká se, že Beran je vůdcovský typ. Opravdovým vůdcem člověka je jeho vlastní božské Já. Člověk se může nechat ovládat různými skutečnostmi, jako jsou tělesné vášně, touha po uznání, mít moc, být bohatý atd. Všechny tyto síly, pokud se jimi nechá člověk ovládnout, se v lepším případě ukážou jako marnost a v horším případě přivedou člověka do neštěstí. Co to je neštěstí?

Odpověď posluchače: Absence štěstí.

J.P.: Tak, čili jinými slovy: absence Lásky, protože štěstí = Láska, tak neštěstí je absence štěstí, čili Lásky. Největší neštěstí, které můžete v životě zažít, je, když necítíte Lásku. Pouze, když člověk následuje svoje vlastní, božské Já, teprve tehdy se člověk dostává do trvalého štěstí. Krásně je to naznačeno ve výroku: Já musím ubývat a Kristus ve mně musí vzrůstat. Anebo: Už nežiji já, ale Kristus ve mně. Chápejte, že Kristus je vaše pravé Já. Vůdce v našem životě by mělo být naše pravé Já.

Energičnost:

Na těchto seminářích jsem již mnohokrát vysvětloval, že **Zdrojem veškeré tvorby a veškeré energie je tvůrčí Duch – Bůh Syn (Kristus), anebo Slovo, které bylo na počátku. Pokud si člověk uvědomuje v sobě své božské, kristovské Já, vstupuje do něho silná Energie. Takový jedinec se projevuje jako velmi energická bytost, takže s nárůstem vědomí své individuality stoupá vitalita a životnost.**

V souvislosti s Beranem se také říká, že jde často hlavou proti zdi, takže s kvalitou Berana se pojí **netrpělivost, zbrkllost:**

Když se na to budeme dívat z lidského hlediska, tak se může zdát, že to nejsou ctnostné kvality, ale je třeba vidět duchovní pozadí tohoto aspektu: V Bohu je pouze přítomnost. V Bohu se vše ihned stává skutečností. Proto člověk, který si uvědomuje své pravé, božské Já, instinktivně očekává, že vše, co chce, se musí ihned odehrát, což v podmínkách tohoto světa většinou není možné. To může mít za následek, že v takovém člověku vznikají pocity

netrpělivosti a někdy se může chovat zbrkle. Zde (na Zemi) mě vytáčí, že když něco chci, tak to nemůže být hned, tam doma (v duch. světě) to tak je.

Bojovnost, agresivita, vztek:

Protože v každém člověku sídlí určitá individualita z Boha a je to Boží záměr, aby tato individualita existovala a byla projevena, pokud dojde k tomu, že se něco snaží tuto individualitu potlačit, nebo jí bránit v projevu, může v člověku vznikat agresivita a vztek, protože cítíte, že vaše individualita je to jediné, co stojí za to, aby existovalo. A když vám v tom chce někdo zabránit, aby vaše individualita existovala a mohla se svobodně projevit, protože všichni instinktivně cítí, že individualita je božská záležitost, tak takový člověk to vnímá tak, že někdo brání Bohu v projevu, tak v takovém případě ve vás mohou vznikat pocity agresivity a vzteku. Takže i na té nejobecnější úrovni vztek není nic jiného než nepříjemný pocit, kdy někdo brání možnosti, abyste existovali a mohli se projevit. Když se někdo vzteká, že někdo brání projevu Boha (jeho pravému Já), tak to je svatý vztek. Ale když se někdo vzteká, že někdo brání projevu jeho ega, osobnosti, tak to je hloupý vztek.

Vysvětlili jsme si ty nejzákladnější kvality, které se v astrologii dávají do souvislosti se znamením Berana a ukázal jsem vám, jaké je duchovní pozadí těchto kvalit.

Beran a Pluto v horoskopu:

V horoskopu vám zn. Berana a jeho vládce Pluto ukazuje, kde máte usilovat o prosazení vaší individuality. Ukazují, skrze kterou kvalitu se nejrychleji může ve vás aktivovat a nejrychleji vyvíjet vaše individualita. Skrze tyto kvality (pokud je budete vědomě rozvíjet a následovat je) se nejrychleji dostáváte do kontaktu se svým pravým Já. Současně znamení Berana a jeho vládce Pluto ukazují, v čem spočívají specifické vlastnosti individuality člověka. A rovněž ukazují, kde musí člověk projevit svou odvahu a snahu o prosazení svého pravého Já.

Já jsem mnoho let hledal Boha (mám Slunce v Beranu) a když jsem roky a roky hledat nějaký ten duchovní pokrm, tak jsem se setkal s mnohými filozofiemi, s mnohými knihami, s mnohými myšlenkami, ale zahořel jsem (protože Slunce je Kristus – Boží Láska) teprve, až když jsem našel knihu a myšlenkový směr, že Bůh je moje pravé Já, tak teprve v té chvíli jsem ucítil, kdo je to Bůh. To znamená, že když má někdo Slunce v Beranu, tak pro takového člověka je poukaz: Nesmíš hledat jiného Boha, než Toho, který je totožný přímo s tebou. Všichni musí k tomu jednou dojít, že Bůh není skutečnost, která je od vás oddělena, protože Bůh je skutečnost, která je s vámi zajedno. Bůh a člověk je jedno a to samé, k tomu se musí dopracovat každá duše. Ale Berani, to jsou duše, které si to mají uvědomit v první řadě. Takže Beran a jeho vládce Pluto vám ukazují, v jakých podmínkách se nejrychleji

může rozvíjet vaše pravé Já (pravá individualita) a jak se nejrychleji s touto vaší pravou individualitou setkat.

Zde by bylo dobré říct, že ještě i dnes, v současné astrologii znamení Berana má dva vládce – Marse a Pluta. To je dáno tím, že Pluto se objevilo teprve v roce 1930, takže do roku 1930 astrologové brali jako vládce Berana Mars. A když se objevil Pluto, tak ho přiřadili (protože do té doby vládl Mars Beranu a Štíru) jako vládce Štíra a spoluvládce tam zůstal Mars. Ale já tvrdím, že Pluto je vládce Berana. Taky není náhoda, že velká část těch, jak zde sedíme, máme Pluta ve stejném znamení, jako měl Ježíš Kristus, když se narodil na tuto Zemi, On měl Pluta ve zn. Panny a od roku 1957-1972 Pluto procházelo také znaméním Panny. To znamená, že v tom procesu nalézání a uvědomování si svého pravého Já (tím, že Pluto je v Panně a Panna je zjevování Moudrosti) je velmi důležité pro toho, kdo má Pluto v Panně, aby se v tomto procesu hledání svého pravého Já (pravé individuality) snažil vyhledávat Moudrost. Měl by se hodně snažit o to, aby se mu zjevila Moudrost (Pravda).

Meditace o zesilování pocitu Já:

Při hledání Boha je problém v tom, že Boha všichni znají. Všichni, protože kdyby člověk nezažíval Boha, tak by byl v bezvědomí. Už to, že je člověk při vědomí, je jenom důkaz toho, že si uvědomuje Boha, protože Bůh není nic jiného, než pocit, který každý zažívá – Já. Ten pocit Já, to je přímo On. Ale víte, jak se říká, že člověk si zvykne i na šibenici, tak to je pravda. Jestliže vy celý život (od doby kdy jste začali být při vědomí), zažíváte Boha a pořád Ho zažíváte, ale jestliže máte nějaký pocit, který je vám tak důvěrně známý, který zažíváte každou vteřinu, tak ten pocit zevšední. Když zažíváte něco, co tak důvěrně znáte, tak vám nepřipadne, že by to mělo být něco výjimečného. Všichni Boha zažíváte a tom je právě problém, ta největší překážka spočívá v tom, že všichni, kdo začnou hledat Boha (nejvyšší duchovní Skutečnost), tak si myslí, že objeví něco, co ještě neznají a to jim právě brání v tom, aby to poznali. Vy neobjevíte něco, co jste neznali; až si to uvědomíte, zjistíte, že jste to zažívali celý život, akorát si uvědomíte, že jste to zažívali velmi slabě, jenom tak nezbytně nutně, abyste byli při vědomí, protože když jste při vědomí, tak můžete i myslet, něco emočně prožívat a něco fyzicky konat. To je důležité si uvědomit. Je to Skutečnost, kterou znáte všichni a já nevím, jak to říct jinak, než že je to ten pocit – Já. Každý z vás má pocit sebe sama. Problém je jiný. Problém je v tom, že většina lidí, místo toho, aby věnovali zvýšenou pozornost tomuto pocitu sebe sama (jinými slovy: pocitu – Jsem živý), tak oni si pořád o sobě něco myslí, hlavně si myslí: já jsem fyzické tělo, ale nemyslete si o sobě, co jste! Cíťte, zažívejte, co jste! Vy jste přímo tím pocitem – Já! To je důležité si uvědomit. Všichni to znají, ale znají to jenom do určité míry a nezažívají to moc intenzivně, jen tak, aby zůstali při vědomí, protože kdyby jste pocit Já ztratili, tak jste v hlubokém bezvědomí. Meditujte, přemýšlejte nad tím, to je ta meditace, o které já mluvím. Přemýšlejte nad tím (nyní jste při vědomí) a

vzpomeňte si, když jste někdy byli v narkóze, jaký v tom byl rozdíl? Být v narkóze a být při vědomí. Když jste při vědomí, máte pocit Já a když jste v narkóze, tak žádný pocit Já neexistuje a když nemáte pocit Já, tak není ani myšlení, ani cítění, ani hmota. Teprve když je pocit Já, může mýt i myšlení, i emoce i hmota.

Dotaz posluchače: A co snění ve spánku?

Odpověď J.P.: Tam nemáš pocit Já? Kdo v tom snu žije? No ty.

A to je další stupeň meditace: Když jsem nyní zde, tak vím, že jsem zde. Když jsem ve snu, tak jsem ve snu, tam přece vidím, slyším, chutnám, ale to tělo tam není a to už je první praktický příklad (zkušenost), že Já jsem jak ve hmotě, tak i ve snovém světě. Ale hrubohmotné tělo je jenom tady.

Největší překážkou při hledání Boha je to, že všichni hledají něco, o čem se domnívají, že to neznají. Ale vy to znáte všichni. Akorát rozdíl je v tom, že to nezažíváte dostatečně silně, vy musíte tento pocit sebe sama, který znáte od malička, ne objevit, protože už ho znáte, ale zesílit ho. Vy musíte tento pocit sebe sama stupňovat a tu stupňování se dělá tak, že vlastně máte svoji pozornost a tuto pozornost věnujete současně zrakovým vjemům, sluchovým vjemům, tělesným vjemům, myšlenkovým vjemům a bezděky zažíváte pocit Já. Ale svojí pozorností se hlavně zabýváte tím, co vidí oči, co slyší uši, co se honí v hlavě a co cítí vaše tělo a nyní musíte udělat jednu věc: Uchopte svoji pozornost, nevěnujte ji těmto věcem, ale svojí pozorností se zaměřte jenom na pocit Já, který zažíváte, na tento pocit sebe sama, na pocit, kdy vnímáte, že Já jsem živá Bytost. To je celý figl a když to budete dělat, tak to Já se najednou začne stupňovat a zesilovat. A právě proto jsem doporučil takovou meditaci právě na toto téma, že hledáte někoho, kým jste přímo vy sami:

Meditace – Hra na schovávanou:

Sedněte si a zavřete oči, v duchu se zkontrolujte: Jsem přítomen v této situaci, jsem přítomen, že chci meditoval? Ano, reálně budete zažívat: Ano, jsem tady, přítomen. Tak si teď budu hrát takovou hru, budu si hrát na schovávanou.

Příklad: Paní, jak se jmenujete?

Odpověď posluchačky: Jarmila.

J.P.: Teď si začnete hrát na schovávanou a řeknete si v duchu: Teď se Já budu snažit schovat se před Jarmilou. Přemýšlejte o tom, že se chcete schovat před Jarmilou a jak to udělat, protože si řeknete: Vždyť Já jsem tak reálná, to přece není možné, aby Jarmila o Mně nevěděla. Tak musím být velmi fikaná, abych se tak dobře schovala, aby Mě ta Jarmila vůbec neviděla (nebo aby o Mně vůbec netušila) a to přece není možné, aby Jarmila o Mně nevěděla! A vy začnete na to téma meditoval, jak se dobře schovat před Jarmilou, aby o Vás nevěděla. A uvědomit si během té meditace, když tak budete spekulovat (meditovat) a sem tam mezi tou meditací pozorujte, co si uvědomujete, zda to je pravé Já.

Posluchačka: Není to zdvojení Já? Že jako vnější já mluví se svým pravým Já?

Odpověď J.P.: Normální smrtelník zažívá stav, že je jeden. Schizofrenik zažívá stav, že jsme dva. Ale mystik musí zažívat tyto dva stavy současně. Mystik musí zažívat: I když jsem jeden, současně jsem dva.

Posluchačka: Je to dost složité na pochopení pro mne.

J.P.: Ale to musíte zažít, to se nesnažte pochopit.

To znamená, že i když jsem jeden, tak mám svoji lidskou složku a současně mám svoji božskou složku. Ta božská složka (světelná Bytost v srdci) jsem přímo Já a ta lidská složka je někdo, který ke mně patří, ale kterého Já používám, abych mohl ve hmotě a navenek projevit své myšlenky, projevit svoji Lásku a projevit se nějakými tvůrčími činy. To je můj nástroj.

Posluchačka: Ano, už jsem to pochopila, děkuji.

Já vám to řeknu ještě takto, abyste si to ujasnila s tou komunikací: Máte schody. Já si stoupnu dole pod schody a teď si položím otázku a vystoupím si na ten schod a odpovím si. Čili pod schody je jeden, kdo se ptá (v určitém stavu) a na schodech jsem zase Já v určitém stavu, který si odpovídá. Čili já se jako člověk ptám a jako Bůh si odpovídám.

Dotaz posluchačky: Já když vím, že se vztekám a teď si to uvědomím a říkám si: Jarči, zklidni se, tak to, když si domluvím a řeknu si: Zklidni se, protože se vidím, co dělám špatně a vnitřně s tím nesouhlasím, tak to je co, to je duševní porucha nebo co, když si tak sama sobě domluvím, protože se začnu vidět jako někdo, kdo ujíždí. Co to je?

Odpověď J.P.: Mohla byste se uklidnit?

Posluchačka: Ano, teď se zklidním.

J.P.: Tady tohle je v pořádku, v tom stavu, když se začne v člověku probouzet jeho pravé Já, tak vy najednou začnete mít pocit, že jste bytost, která najednou jakoby přesahovala tu svoji lidskou část. A najednou zažíváte, že jako člověk se chováte strašně debilně a ta část (ale to jste taky vy), která přesahuje vaši lidskou osobnost, to vidí mnohem rozumněji, pravdivěji, střízlivěji a ta vám říká: Jarko, Jarko, klídek.

Posluchačka: Já mám obavy, že když to budu říkat nahlas, že si někdo něco pomyslí, protože já když tak slyším sama sebe, jak to říkám nahlas, tak mě to uklidní.

J.P. Nahlas ne, dělejte to v duchu.

Co se týče meditace, tam je ještě ten problém, když mnoho lidí říkalo, že měli při meditaci problém zastavit svoji mysl, ale to je nesmysl, jak může mysl rušit sama sebe? To je pitomost. Mysl zklidní plně jedna věc: Emoce. To znamená, že vaše mysl se úplně snadno zklidní tím, že se obrátíte do srdce a snažíte se něco cítit a když začnete něco cítit (v oblasti duch. srdce), tak vaše mysl se vám rozteče jako máslo, až úplně zmizne.

Na cestě k Bohu je myšlenkové poznání (práce s myslí) velmi důležitá, protože člověk si nemůže uvědomit Boha, pokud má hrubou mysl a hrubá mysl je ta, která hodně přemýšlí jenom o vnějších věcech. Aby mohl do člověka vstoupit Bůh, tak jeho mysl se musí zjemnit a to tak, že musí přemýšlet o

duchovních (abstraktních) věcech. A když se mysl dostatečně zjemní, tak to je fajn, to je nezbytný předpoklad, ale potom také musí (protože to rozhodne) cítit Lásku a hlavně (především) cítit Lásku k Tomu, koho chci poznat (k Bohu). Nejrychlejší cesta k tomuto poznání je, že začnu cítit hluboký pocit Lásky sám k sobě. Ale ne ke svému tělu! Ne ke své osobnosti! Ale hluboký pocit Lásky k Tomu, který ve mně vytváří pocit Já. K tomuto samotnému pocitu Já (k tomuto pocitu – jsem živá Bytost), který každý z vás zažívá, udělejte aktivní krok a začněte k Ní cítit Lásku. A najednou zjistíte, že ta Láska bude Někým uchopena a začne se ve vás velmi silně zesilovat.
